

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Atsakovė: Ministerraad

Dalyvaujant: Belgacom NV

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Grondwettelijk Hof* — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367), 12 straipsnio išaiškinimas — Universaliųjų paslaugų įpareigojimų sąnaudų apskaičiavimas — Neįvertinimas kiekvienu konkrečiu atveju

Rezoliucinė dalis

1. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva), iš principo nedraudžiama nacionaliniam įstatymų leidėjui veikti kaip nacionalinei reguliavimo institucijai 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) prasme, jeigu vykdydamas šią funkciją jis atitinka šiose direktyvose įtvirtintus kompetencijos, nepriklausomumo, nešališkumo ir skaidrumo reikalavimus ir jei sprendimus, kuriuos jis priima vykdydamas šią funkciją, galima veiksmingai apskųsti apeliacinei, nuo suinteresuotųjų šalių nepriklausomai institucijai, o tai turi patikrinti *Grondwettelijk Hof*.
2. Direktyvos 2002/22 12 straipsniu nedraudžiama nacionalinei reguliavimo institucijai bendrai ir remiantis universaliųjų paslaugų teikėjo, kuris anksčiau buvo vienintelis šių paslaugų teikėjas, grynųjų sąnaudų apskaičiavimu pripažinti, kad nuo šiol paskirtoms universaliųjų paslaugų teikėjoms įmonėms šių paslaugų teikimas gali būti nepagrįstai didelė prievolė.
3. Direktyvos 2002/22 13 straipsniu draudžiama tokiai reguliavimo institucijai tokiu pačiu būdu ir remiantis tais pačiais skaičiavimais, konkrečiai neišanalizavus kiekvienos iš šių įmonių situacijos, konstatuoti, kad dėl tokio teikimo joms iš tiesų tenka nepagrįstai didelė prievolė.

(¹) OL C 285, 2008 11 8.

2010 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-512/08) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB 49 straipsnis — Socialinė apsauga — Medicinos priežiūros paslaugos, kurias numatyta gauti kitoje valstybėje narėje ir kurioms teikti būtina sudėtinga medicinos įranga — Išankstinio leidimo reikalavimas — Planinis gydymas kitoje valstybėje narėje — Galiojančio išlaidų kompensavimo lygio skirtumas valstybėje narėje, kurioje asmuo apdraustas, ir buvimo vietos valstybėje narėje — Socialiniu draudimu apdraustojo asmens teisė gauti kompetentingos institucijos pagalbą, papildančią gautąją iš buvimo vietos valstybės narės institucijos)

(2010/C 328/04)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama N. Yerrell, G. Rozet ir E. Traversa

Atsakovė: Prancūzijos Respublika, atstovaujama A. Czubinski ir G. de Bergues

Atsakovės pusėje įstojusios į bylą šalys: Ispanijos Karalystė, atstovaujama J. M. Rodríguez Cárcomo, Suomijos Respublika, atstovaujama A. Guimaraes-Purokoski, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama I. Rao, S. Ossowski ir baristerės M. E. Demetriou

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB 49 straipsnio pažeidimas — Kompensavimo už tam tikras ne stacionarinio gydymo paslaugas susiejimas su draudimo valstybės valdžios institucijų suteiktu išankstiniu leidimu — Skirtumo tarp stacionarinio gydymo paslaugas kitoje nei draudimo valstybėje narėje gavusiojo apdraustojo gautos sumos ir sumos, kurią jis turėtų teisę gauti, jei tos pačios paslaugos būtų suteiktos draudimo valstybėje narėje, nekompensavimas — Nepateisinamos laisvės teikti paslaugas kliūtys

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
3. Ispanijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 44, 2009 2 21.